

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

I øvrigt vil jeg sige, at ved denne Diskontoforhøjelse er naturligvis de nødvendige Formaliteter opfyldt, saavel Lovens som Reglementets, deres Bestemmelser er iagttaget i enhver Henseende. Jeg kan kun endnu en Gang tilføje, at det hverken har været Nationalbankens, Finansministerens eller mit Ønske, at denne Diskontoforhøjelse skulde have fundet Sted, hvis den havde kunnet undgaas.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg ikke er i Stand til at modtage den af det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsorden.

Hartvig Frisch: Efter den Redegørelse, Handelsministeren fremkom med ved denne Lejlighed her i Tinget, har mit Parti ikke Grund til at fremkomme med lange Indlæg i Anledning af den Debat, der er rejst af det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen. Det er efter Handelsministerens Redegørelse ganske klart, hvilke bestemte Grunde der gennem Nationalbankens Fremstilling af Sagen har været afgørende for Regeringens Stilling. Det forekommer mig at være betegnende, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen i sine Angreb paa Regeringens Politik bl. a. fremkom med sine sædvanlige Ytringer om, at vi ikke kom uden om gennem valutariske Bestemmelser at skabe Udligning o. s. v. Naar man staar paa det Standpunkt, som det ærede Medlem staar paa med Hensyn til den danske Krone, er det vel forstaaeligt, at det ærede Medlem aldeles ikke tager noget som helst Hensyn til de bestemte Foranstaltninger, som netop Hensynet til Kronen har nødvendiggjort. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne slutte mig til den Fremstilling, der er givet af den højtærede Handelsminister, og skal over for den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, der er foreslaaet af Det frie Folkeparti, paa det ærede Medlem Hr. A. M. Hansens og egne Vegne stille en Paastand paa Overgang til Dagsordenen saalydende:

„Idet Folketinget godkender Handelsministerens Redegørelse, erklærer Tinget sig enig med Ministeriet i Ønsket om den lavest mulige Rentefod for Erhvervslivet og gaar hermed over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Formanden: Der er fremsat følgende Forslag til Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget godkender Handelsministerens Redegørelse, erklærer Tinget sig enig med Ministeriet i Ønsket om den lavest mulige Rentefod for Erhvervslivet og gaar dermed over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Ogsaa denne Paastaad gaar nu ind under Forhandlingerne.

Clausager: Der er tre Ting, jeg særlig vil opholde mig ved angaaende den Sag, vi her behandler. Jeg vil for det første paapege den Forskel, der er paa Socialradikalismens Stilling nu som Regeringsparti og den, den havde som Oppositionsparti. Jeg vil for det andet søge at faa Klarhed over Ministeriets Opfattelse af, hvem der har Magten over Diskontopolitikken og dermed Ansvar for det, om det er Banken eller Regeringen, eller dem begge. Det kan Tinget dog kræve Klarhed over. Og jeg vil for det tredje tale noget om Regeringens hele økonomiske Politik, som efter min Mening danner Grundlaget for det almindelige Renteniveau, enten befordrer en lav Rente eller befordrer en høj Rente. Disse tre Ting griber selvfølgelig en Del ind i hinanden; jeg skal prøve paa saa vidt muligt at holde dem adskilt.

Jeg maa desværre begynde med en lille personlig Ubehagelighed til den højtærede Handelsminister. Han skuffede mig den Dag, han fremsatte Valutalovforslaget og derunder omtalte Diskontoforhøjelsen. Jeg har altid syntes, der var saadan noget støt og bestemt over den højtærede Minister, han er en af dem, der ikke snakker saa meget, men slaar; men den Dag skuffede han mig. Det var mig noget af en Overraskelse, at han var saa veg og saa vaklende og ligefrem gjorde et halvvejs forfjamsket Indtryk. Han refererede Diskontopolitikken paa en saadan Maade, at man fik det Indtryk, at han først i sidste Øjeblik havde faaet Besked om Forhøjelsen og ikke engang havde samlet sig sammen til at benytte sin Ret til Forhandling med Nationalbankens Direktion ifølge den førnævnte § 25 i Reglementet af 28. Maj d. A. Handelsministeren sagde nemlig, at Bankens Direktion, saaledes som det er dens Ret og Pligt, havde overvejet,